

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2019 și a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 decembrie 2017, declarat de către inculpata

Codreanu Elena Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 16.04.2015-28.12.2017
2. instanța de apel: 30.03.2018-19.06.2019
3. instanța de recurs: 16.08.2019-27.11.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 decembrie 2017, **Codreanu Elena Xxxxx**, a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, iar în baza art. 60 Cod penal a fost liberată, de răspundere penală, procesul penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală a persoanei.

Acțiunile civile au fost admise parțial și s-a încasat de la Codreanu E. în beneficiul lui Postolache Rodion, prejudiciul material în mărime de 121695 lei.

S-a încasat de la Codreanu E. în beneficiul lui Postolache R., prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei.

S-a încasat de la Codreanu E. în beneficiul lui Postolache R., cheltuielile de judecată în mărime de 3 004 lei, pentru raportul de expertiză 1004 lei și asistența juridică 2000 lei.

S-a încasat de la Codreanu E. în beneficiul lui Bîrliba M., prejudiciul material în mărime de 2 649,38 lei.

S-a încasat de la Codreanu E. în beneficiul lui Bîrliba M., prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 16.11.2013 aproximativ pe la orele 22:55, Codreanu E. aflându-se ca pasager în automobilul de model Opel Vectra cu n/î XXXXX, condus de Postolache R., locuitor al s. Xxxxx r-ul Xxxxx pe traseul R-12 km 55 din s. Xxxxx spre direcția s. Xxxxx r-ul Xxxxx, în salonul automobilului pe bancheta din spate mai aflându-se în calitate de pasageri Bîrliba Mihaela și Dolință

Veaceslav, ambii locuitori a s. Xxxxx r-ul Xxxxx, în momentul deplasării a apucat cu mâna sa volanul automobilului și l-a cotit spre ea în partea dreaptă, în urma cărui fapt conducătorul automobilului, Postolache R., a cotit volanul în sens opus cu scopul evitării accidentării mijlocului de transport, însă a pierdut controlul automobilului și nu s-a isprăvit cu conducerea lui, a ieșit de pe partea carosabilă a traseului și s-a tamponat pe partea stângă într-un copac.

În rezultatul producerii accidentului rutier, conform raportului de constatare medico-legală nr.160D din 18.11.13, pasagerul Bîrliba M. a primit vătămări corporale sub formă de fractură închisă a vertebrelor cervicale C2, C3, C6, cu deplasare minimală, care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață în timpul primirii lor.

Codreanu E. în cadrul urmăririi penale a fost pusă sub învinuire în baza art. 151 art. (1) Cod penal, *adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Partea vătămată Bîrliba M., care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se admită integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bîrliba M. atât în latura materială, cât și morală.

3.2 Suplimentar la data de 18.04.2018, partea vătămată a depus apelul motivat și a indicat că:

- la data de 31.03.2016 a înaintat acțiunea civilă, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 2 649,38 lei și a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 50 000 lei. Ulterior, la 04 aprilie 2017 a înaintat o cerere suplimentară de majorare a cuantumului prejudiciului material cu 1 025,32 lei, ca urmare a cheltuielilor suportate în urma tratamentului la recomandarea medicului neurochirurg. Instanța de judecată nu a luat în considerație această cerere suplimentară la determinarea pejudiciului material;

- instanța de judecată la determinarea cuantumului prejudiciului moral nu a luat în considerare caracterul leziunilor primite, precum și recomandările de reabilitare prescrise de medicul neurochirurg;

- nu este de acord și cu reducerea prejudiciului moral de la 50 000 lei la 25 000 lei, deoarece în urma primirii acestor vătămări corporale a fost nevoită timp de 3 luni de zile să poarte gulerul de protecție, care i-a creat un discomfort considerabil, fiind nevoită să absenteze de la ore. Conform raportului de expertiză medico-legală vătămările corporale primite în urma accidentului se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Sechelele acestui traumatism persistă până în prezent. Conform indicațiilor medicului neurochirurg sunt necesare tratamente de reabilitare în sanatoriu, precum și tratamente medicamentoase. Ca urmare a acțiunilor infracționale săvârșite de Codreanu E. și a traumatismelor primite a fost nevoită să își întrerupă ritmul normal de viață, inclusiv practicarea sportului, precum și practicarea dansului pe care îl practica din copilărie;

- ulterior producerii accidentului, Codreanu E. a manifestat o atitudine negativă față de dânsa. A doua zi după producerea accidentului, inculpata a venit la ea la spitalul raional Xxxxx, unde a comunicat părții vătămate ca să nu depună nici o

plângere împotriva ei, încercând astfel să mușamalize cazul. În ședința de judecată acesta a mințit negând faptul că ar fi venit a doua zi la Bîrliba M. la spital. Mai mult ca atât, învățând în aceeași clasă aceasta a luat în derâdere durerile, amuzându-se pe seama suferințelor. În cadrul ședinței a fost audiat martorul apărării Rîciu Vasile, care ține minte care era relația cu Codreanu ulterior producerii accidentului, însă „nu ține minte” că a absentat două săptămâni de la ore.

3.3 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a o recunoaște pe Codreanu E. vinovată în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu aplicarea art. 90 Cod penal de a suspenda executarea ei pe un termen de 3 ani. Totodată, a solicitat încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului a sumei de 557 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului a indicat:

- prin acțiunile sale intenționate Codreanu E. a comis vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal;

- instanța de judecată la calificarea acțiunilor lui Codreanu E., eronat a invocat lipsa intenției în acțiunile ei în momentul rotirii volanului automobilului condus de Postolache R.;

- instanța a admis neîntemeiat recalificarea acțiunilor infractorului de la o normă penală mai aspră la una mai blândă, de la art. 151 alin. (1) Cod penal, la art. 157 Cod penal;

- la delimitarea componentei de infracțiune prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, de componența infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, necesită de ținut seama că inculpata Codreanu E., acționând cu intenție, sub formă indirectă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil a acțiunii sale, aflându-se în salonul automobilului condus de Postolache R. în momentul ce el se deplasa, a pus mâna pe volanul automobilului și prevăzând urmările sale prejudiciabile, admițând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, a rotit volanul, ca rezultat șoferul automobilului a pierdut controlul asupra mijlocului de transport a ieșit de pe partea carosabilă a traseului și s-a tamponat într-un copac. În rezultatul impactului pasagera Bîrliba M. a primit leziuni corporale grave. Or, în conformitate cu art. 157 Cod penal se califică fapta comisă cu lipsa totală a intenției autorului acestei acțiuni;

- șoferul automobilului accidentat de model Opel Vectra cu n/î XXXXX Postolache R., nu a încălcat prevederile art. 45 (2) al Regulamentului circulației rutiere, deoarece el nu a putut și nici nu trebuia să admită, că careva impedimente la conducerea mijlocului de transport, pot apărea în salonul automobilului din partea altor persoane. Atenția sa fiind axată asupra situației rutiere și factorilor externi care pot apărea în limita vizibilității și care pot influența asupra vitezei și stilului său de conducere a automobilului. Astfel, în asemenea situații, pretinsa lipsă de intenție nu are relevanță și valoare juridică, astfel încât circumstanțele cazului denotă prezența intenției indirecte a inculpatei față de posibilele consecințe a comportamentului său și acțiunile făptuitorului Codreanu E., trebuie calificate corect prin prisma

prevederilor art. 151 alin. (1) Cod penal, invocându-se în sentință că acesta a comis fapta cu intenție indirectă;

- instanța neîntemeiat nu a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 557 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare. Astfel, necătând că în ședința de judecată au fost prezentate mijloacele de probă cu informația privind cheltuielile de judecată suportate de stat la efectuarea lor, instanța de judecată la pronunțarea sentinței nu s-a expus asupra lor, ingnorând prevederile art. 227 - 229 din Codul de procedură penală. Deci, instanța de judecată incorect a recalificat acțiunile infracționale a lui Codreanu E. în baza art. 157 Cod penal, pronunțând o sentință ilegală.

3.4 Inculpata Codreanu E., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitată. Să fie respinse integral acțiunile civile privind recuperarea prejudiciului material și moral înaintate de Postolache R. și Bîrliba M.

Prin apel suplimentar a declarat că:

- instanța de fond constată lipsa în acțiunile inculpatei a unei intenții în vederea survenirii consecințelor acțiunilor sale, ultima aflându-se în automobil fiind evident supusă riscului în aceeași măsură, executând acțiuni de schimbare a direcției de deplasare a automobilului, fiind în imposibilitate, din circumstanțele stabilite, a constata rezultatul unor asemenea acțiuni;

- instanța nu a stabilit probe ce ar denota intenția inculpatei în vederea cauzării unui accident rutier cu urmările constatate în speță, aceste împrejurări fiind caracteristice pentru latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 157 Cod penal;

Instanța de fond în asemenea circumstanțe nu a invocat faptul în sentința de condamnare cu care mână a apucat volanul automobilului inculpata Codreanu E.;

- nici în rechizitoriu și nici în sentința de condamnare din 28.12.2017 nu este indicat faptul că, inculpata Codreanu E. singură în timpul săvârșirii accidentului rutier a primit vătămări corporale ușoare, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp de scurtă durată;

- în instanța de fond nu au fost aduse probe pertinente de către acuzatorul de stat, ce ar demonstra motivul inculpatei Codreanu E. de a apuca volanul cu mână stângă care nu este convenabil pentru inculpată aflându-se pe bancheta din față în automobil ca pasager, totodată nu este demonstrat că inculpata Codreanu E. folosește deseori mâna stângă la apucarea obiectelor, doar în instanța de fond inculpata Codreanu E. a comunicat că toate obiectele le apucă cu mâna dreaptă;

- conform (f.d. 59) explicația lui Codreanu E. care a fost scrisă la indicația a doi colaboratori de poliție, care venind la Codreanu E. în domiciliu la orele 7:00 la data de 17.11.2013, sub dictarea și influența morală și psihologică a acestor colaboratori ai poliției, când Codreanu E. era vătămată în urma accidentului rutier, conform raportului de expertiză medico-legală nr.144 „d” din 04.11.2014 (f.d.112), când în același timp în mașina colaboratorilor de poliție se afla și Postolachi R.;

-din comunicarea telefonică (f.d. 35) din 16.11.2013 se vede că Bîrliba M. a fost internată în spital că a primit niște răni pe corp în rezultatul accidentului rutier.

Bîrliba M. nu a comunicat că vinovată de săvârșirea accidentului rutier este Codreanu E.;

- din plângerea lui Bîrliba M. (f.d.36) din 27.12.2013 unde se solicită de a fi trasă la răspundere persoana vinovată de săvârșirea accidentului rutier Bîrliba M. în cererea dată nu a comunicat că vinovată de săvârșirea accidentului rutier este Codreanu E.;

- instanța de fond nu a luat în considerație că agentul constator a doua zi după săvârșirea accidentului rutier a emis ordonanța privind pornirea procesului contravențional (f.d.37) din 17.11.2013, unde agentul constator a IP Drochia indică că Postolachi R. la data de 16.12.2013, în jurul orelor 22:55, conducând vehicolul de model Opel Vectra pe traseul R-12 km 55, pe timp de noapte, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, prin care s-a decis conform ordonanței date de a porni un proces contravențional prevăzut de art.242 alin. (1) Cod contravențional;

- agentul constator pornind un proces contravențional la data de 17.11.2013 în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional, care tot la această dată agentul constator la orele 7:00 dimineața a venit la Codreanu E. în domiciliu la orele 7:00 la data de 17.11.2013, sub dictarea și influența psihologică și morală a acestor colaboratori ai poliției, când Codreanu E. era vătămată în urma accidentului rutier, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 144 „d,, din 04.11.2014 (f.d.112), când în același timp în mașina colaboratorilor de poliție se afla și Postolachi R.;

- agentul constator a IP Drochia văzând cu intenție directă că Bîrliba M. are fracturi, la data de 19.11.2013 emite ordonanța privind încetarea procesului contravențional (f.d. 39) din motiv că în acțiunile lui Postolachi R. se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal. Ordonanța în cauză nu este anulată;

- OUP a SUP IP Drochia nici nu a soluționat cauza în conformitate cu art. 274 Cod de procedură penală, dacă în acțiunile lui Postolachi R. se văd semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, doar fără a emite careva ordonanțe de nevinovăție a lui Postolachi R. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, a început urmărirea penală în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, direct pe faptul că Codreanu E. a apucat cu mâna sa volanul, fără a indica cu care mână, l-a cotit spre ea în dreapta, însă Postolachi R. a pierdut controlul automobilului și nu s-a isprăvit cu conducerea lui, a ieșit de pe partea carosabilului a traseului și s-a tamponat pe partea stângă într-un copac;

- asemenea circumstanțe sunt indicate în: ordonanța de începere a urmăririi penale (f.d.1) din 20.11.2013, ordonanța de punere sub învinuire (f.d. 175) din 22.07.2014 și în rechizitoriu (f.d. 180-188), precum că Postolachi R. a pierdut controlul automobilului și nu s-a isprăvit cu conducerea lui, a ieșit de pe partea carosabilului a traseului și s-a tamponat pe partea stângă într-un copac;

- conform raportului agentului constator (f.d. 50) din 17.11.2013 întocmit la ora 13:10, în care se indică că Bîrliba M. a primit răni pe corp în rezultatul accidentului rutier, întocmit pe Postolachi R. cu participarea martorilor asistenți Codreanu E. și Dolință V., în care se solicită de a înregistra materialul în Registru-2 privind evidența informației cu privire la infracțiuni și incidente;

- conform procesului verbal de reținere a vehicolului din 17.11.2013 (f.d.51) ordonanței de ridicare a automobilului din 17.11.2013 (f.d.52) și procesului verbal de ridicare din 17.11.2013 (f.d.53) se vede că Postolachi R. nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, în care nu se indică că Codreanu E. a pus, a apucat sau a tras cu mâna volanul automobilului;

- Bîrliba M. la data producerii accidentului rutier și după producerea acestuia nu indică că, Codreanu E. a pus mâna pe volan, care contravine declarațiilor părții vătămate Bîrliba M. date mai departe în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, unde a dat declarații contradictorii: că a văzut că Codreanu E. a apucat cu mâna de volan, ulterior în cadrul altei ședințe de judecată declarând deja că, nu a văzut ca Codreanu E. să fi apucat volanul automobilului, (conform proceselor verbale ale ședințelor de judecată). Conform raportului de expertiză medico-legală nr.144 D din 04.11.2014 lui Codreanu E. i-au fost provocate vătămări corporale ușoare cu dereglare de scurtă durată;

- conform raportului de expertiză judiciară nr.2169 din 24.12.2014 se vede că Postolachi R. ca conducător a automobilului a încălcat prevederile pct. 39.1, 45.2 a RCR, totodată se indică că Postolachi R. trebuia să acționeze în conformitate cu cerințele pct. 45.2 al RCR, conform căruia în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, totodată el trebuia să acționeze în conformitate cu cerințele pct.3 9.1 a RCR, conform căruia înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicol trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic;

- conform raportului de expertiză judiciară nr. 1809 din 16.12.2015, întocmit în prezența procurorului A.Banaru care conduce urmărirea penală unde s-a ajuns la concluzia că nu este posibil de stabilit viteza de deplasare reală a automobilului de model Opel Vectra, din motivul lipsei metodice de expertize corespunzătoare, totodată se indică faptul că, din distanța de derapare totală - 28 m, viteza de deplasare a automobilului Opel Vectra a fost mai mare de 58 km/h, la alte întrebări expertul nu a dat răspuns din motiv că nu este posibil;

- din declarațiile lui Postolachi R., Bîrliba M. și Dolință V. care toți trei sunt prieteni uniți, de ani de zile care intenționat indică că Codreanu E. de când s-a urcat în automobil pe drum era distrată, dar ei singuri nu erau distrați, ea a scos capul pe geam, dădea volumul de muzică mai tare, i-a cerut lui Postolachi R. să conducă automobilul, dar acesta observând asemenea obstacole în interiorul automobilului nici nu a micșorat viteza și nici nu a oprit automobilul, conform cerințelor pct. 45.2 a RCR, care în asemenea circumstanțe toate declarațiile date de presupusele părți vătămate și martorii lui Postolachi R. contravin circumstanțelor de fapt și care indică direct că ultimul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(3) Cod penal, la care OUP și Procuratura Drochia intenționat nu a dorit de a vedea în acțiunile lui Postolachi R. semnele de infracțiune prevăzută de art. 264 alin.(3) Cod penal, dar intenționat au văzut săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal, protejându-l pe Postolachi R. intenționat de urmărire penală și tragerea lui la

răspundere penală în baza art.264 alin.(3) Cod penal, ca apoi fiind privat de permisul de conducere, de categoriile A, B, C, D, BE, CE, DE conform sancțiunii art. 264 alin.(3) Cod penal;

- prin aceasta OUP și Procuratura Drochia intenționat a ascuns crima gravă săvârșită de Postolachi R., doar la inițiativa colaboratorilor de poliție de a descoperi o infracțiune gravă s-au deplasat împreună cu Postolachi R. la data de 17.11.2013 ora 7.00 dimineața la Codreanu E. acasă, când Codreanu E. abia împlinise vârsta de 18 ani, au influențat-o psihologic și moral ca să-i fie mai bine lui Postolachi R. să scrie sub dictare o explicație în prezența acestor persoane cu funcție de răspundere, alungând-o pe mama lui Codreanu E., Codreanu Ludmila la o depărtare de automobil ca să nu audă și să nu vadă, pe când Codreanu E. era traumată după săvârșirea acestui accident rutier, care apoi s-a adresat la Spitalul mun.Bălți pentru acordarea asistenței medicale și a fi tratată medical;

- instanța nu s-a luat în considerație declarațiile date de martorul apărării Codreanu Ludmila, care este unicul martor care a văzut cum doi colaboratori ai poliției au influențat-o psihologic și moral să scrie o explicație pe Codreanu E., când Postolachi R. se afla cu colaboratorii de poliție la data de 17.11.2013, ora 07:00;

- instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare procesele verbale emise de OUP și a colaboratorilor de poliție, schița accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare la fața locului, cât și alte acte procedurale în care nici în una din ele nu se indică faptul că Codreanu E. să fi pus sau apucat cu mâna de volan;

- în latura acțiunilor civile, le consideră ca neîntemeiate din motiv că conform schiței accidentului rutier (f.d.43) din 17.11.2013, proces-verbal despre examinarea stării tehnice și de examinare a transportului (f.d.89-90), în care se indică defecțiunile tehnice și care aceste defecțiuni tehnice nu pot fi apreciate clar și obiectiv la suma de 121695 lei, raportul de constatare tehnico-științific nr. 1178 din 21.07.2015 întocmit expertul Bejenaru Victor, care indică mulțimi adăugătoare deteriorări a automobilului de model Opel Vectra care nici nu sunt indicate cu aproximație în actele procedurale întocmite de OUP;

- suma exagerată indicată în raportul de constatare tehnico-științific de 121695 lei, este o sumă care nu corespunde adevărului indicată de expert când un automobil de model Opel Vectra de anul fabricării 2006, la data producerii accidentului rutier 2013 avea stare tehnică de 7 ani, nu costa așa sumă de 121695 lei, indicată în acest raport;

- raportul de constatare tehnico-științific este întocmit în lipsa lui Codreanu E., care contravine prevederilor art. 152, 154, 155 Cod de procedură civilă;

- nu poate fi pus la baza sentinței privitor la latura civilă de încasare a prejudiciului material din motiv că expertiza - raportul de constatare tehnico-științifică nu este emis și început în baza ordonanței a OUP sau prin hotărârea instanței de judecată ca ulterior de a fi respectate și de a nu fi încălcate drepturile inculpatei Codreanu E., prin aceasta acest raport de constatare tehnico-științific lezează drepturile lui Codreanu E. și totodată i se încalcă lui Codreanu E. dreptul la un proces echitabil, prevăzut de Constituția RM și art.6 CEDO;

- referitor la acțiunile civile înaintate de Bîrliba M. privind încasarea prejudiciului material și a prejudiciului moral indică că, le consideră neîntemeiate din motiv că fapta dată nu a fost săvârșită de Codreanu E., doar Bîrliba M. în comun acord cu Postolachi R. și prietenii lor de mulți ani cunoscuți, îl ascund pe Postolachi R. că din imprudență a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod penal

Ulterior, la data de 14.12.2018, inculpata Codreanu E. a depus apel motivat suplimentar și a invocat că:

- lipsește legătura de cauzalitate între presupusa acțiune a inculpatei Codreanu E. *„în momentul deplasării a apucat cu mâna sa volanul automobilului și l-a cotit spre ea în partea dreapta”* și urmările prejudiciabile care au survenit la pasagerul Bîrliba M., unde ea a primit vătămări corporale grave, deoarece aceste urmări prejudiciabile au survenit în urma acțiunilor lui Postolachi R. care *„a cotit volanul în sens opus și prin urmare a pierdut controlul automobilului și nu s-a isprăvit cu conducerea lui, a ieșit pe partea carosabilă a traseului și s-a tamponat pe partea stângă într-un copac”*;

- inculpata Codreanu E. nu putea să prevadă urmările prejudiciabile, nu a dorit, și nu a admis în mod conștient survenirea acestor urmări, în situația în care inculpata în rezultatul accidentului rutier, singură a primit vătămări corporale ușoare, fiind în aceeași măsură supusă riscului;

- art. 157 Cod penal nu poate fi aplicat, dacă fapta intră sub incidența unei norme penale concurente, cum ar fi: art. 263 alin. (1) sau (2) ori lit. a) alin. (3) art. 264 etc;

- instanța de fond în sentința din 28.12.2017 nu a constatat modalitatea imprudenței ca formă a vinovăției în acțiunile inculpatei Codreanu E. Astfel, lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul inculpatei și admise apelurile procurorului și părții vătămate Bîrliba M., fiind casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Codreanu E. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare. În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani. A fost respinsă încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului a sumei de 557 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor judiciare, fiind încasat din contul inculpatei Codreanu E. în beneficiul părții vătămate Bîrliba M. prejudiciul material în mărime de 1 025, 32 lei. S-a încasat din contul inculpatei Codreanu E. în beneficiul părții vătămate Bîrliba M. prejudicial moral în mărime de 50 000 lei. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel în urma verificării probelor administrate pe cauză, analizând circumstanțele, a ajuns la concluzia, că la data de 16.11.2013 aproximativ pe la orele 22:55, Codreanu E. aflându-se ca pasager în automobilul de model „Opel - Vectra” cu n/î XXXXX, condus de Postolache R., locuitor al s.Xxxxx r-ul Xxxxx, pe traseul R-12 km 55, din s. Xxxxx spre direcția s. Xxxxx r-ul Xxxxx, în salonul automobilului pe bancheta din spate aflându-se în calitate de pasageri Bîrliba M. și Dolință V., ambii locuitori a s. Xxxxx r-ul Xxxxx, în momentul deplasării a apucat cu mâna sa volanul automobilului și l-a cotit spre ea în

partea dreaptă, în urma cărui fapt conducătorul automobilului Postolache R. a cotit volanul în sens opus cu scopul evitării accidentării mijlocului de transport, însă a pierdut controlul automobilului și nu s-a isprăvit cu conducerea lui, a ieșit de pe partea carosabilă a traseului și s-a tamponat pe partea stângă într-un copac.

În rezultatul producerii accidentului rutier, conform raportului de constatare medico-legală nr.160D din 18.11.13, pasagerul Bîrliba M. a primit vătămări corporale grave, periculoase pentru viață în timpul primirii lor.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Codreanu E. a comis o infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.*

Instanța de apel, a considerat dovedită vina inculpatei Codreanu E. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și nu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, după cum a stabilit prima instanță, pentru ce hotărârea primei instanțe este una neîntemeiată și urmează a fi casată.

În urma examinării cauzei, instanța de apel, a ajuns la concluzia, că vinovăția lui Codreanu E. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal este dovedită prin declarațiile inculpatei, declarațiile părții vătămate Bîrliba M., și a martorilor Postolachi R., Postolachi P., Dolința V. și Postolache V., raportul de expertiză medico-legală nr. 170D din 11.12.2013 /f.d.97, vol.I/; raportul de expertiză medico-legală nr.35D din 15.04.2014 /f.d.61, vol.II /; schița accidentului rutier /f.d. 43-44/.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond incorect a dat apreciere probelor sus menționate, care confirmă cu certitudine faptul de vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, însă nefondat prima instanță nu a preluat în sentința emisă actul de învinuire după cum este expus de acuzatorul de stat, fără a ține cont de faptul, că nici una din probele prezentate și analizate în instanță nu confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal și anume vătămarea gravă a integrității corporale cauzată din imprudență.

Instanța de apel nu a putut susține soluția primei instanțe, care a dispus recalificarea acțiunilor comise de Codreanu E. de la art. 151 alin. (1) Cod penal la art.157 Cod penal, deoarece la primirea acestei soluții nu a ținut cont de prevederile art.17 Cod penal.

Raportând norma dată la probele examinate în cadrul ședințelor de judecată, instanța de apel, a ajuns la concluzia despre faptul, că inculpata Codreanu E. a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor comise, deoarece din declarațiile inculpatei, precum și din declarațiile martorilor și a părții vătămate s-a stabilit cu certitudine deplasarea automobilul pe traseu, la fel s-a stabilit starea automobilului care se afla după manevra de depășire a altui automobil, conștientizând viteza de deplasare a automobilului conștientizând despre situația de risc în care se aflau, implicându-se cu intenție directă și în mod conștient în acțiunile șoferului Postolache R. cu mâna sa proprie a schimbat direcția de deplasare a automobilului ca rezultat al acestor acțiuni comise cu intenție directă automobilul a derapat de pe traseu și în rezultat Bârliba M. a primit leziuni corporale grave.

În viziunea instanței de apel, Codreanu E. nu a acționat cu o intenție directă asupra integrității corporale a lui Bârliba M., însă consideră dovedită intenția indirectă a acțiunilor comise de ea, deoarece în speță inculpata Codreanu E. aflându-se în automobilul care se deplasa cu viteză pe traseu, a apucat cu mâna sa volanul automobilului și l-a cotit spre ea în partea dreaptă.

Din probele acumulate de organul de urmărire penală, instanța de apel a considerat dovedită intenția indirectă a acțiunilor comise de Codreanu E., aceasta fiind supusă răspunderii penale anume pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece Postolachi R., a menționat: *...Codreanu i-a spus să conducă mașina și a apucat de volan și a tras în partea stângă cu mâna stângă...* apoi instanța de apel a stabilit faptul, că Codreanu E. a acționat în mod intenționat și a intervenit în conducerea mijlocului de transport anume pentru a-și atinge scopul dorit de a conduce acest mijloc și urma să prevadă despre urmările care pot apărea în situația implicării ei în direcția de deplasarea a automobilului care finaliza manevra de depășire.

Instanța de apel în acest sens a susținut soluția primei instanțe, că organul de urmărire penală nu a prezentat probe în confirmarea formei de vinovăție a lui Codreanu E. în modalitatea intenției indirecte, însă declarațiile martorului Postolachi R. confirmă incontestabil intenția indirectă a lui Codreanu E. în cauzarea vătămarilor grave lui Bîrliba M.

Referitor la argumentele invocate de inculpată în conținutul apelului depus, în care aceasta respinge categoric implicarea ei în acțiunile de conducere a automobilului de către Postolachi R., instanța de apel nu le-a putut admite drept unele veridice, deoarece aceste declarații vin în contradicție cu declarațiile date de Postolachi R. care a menționat: *„...Codreanu i-a spus să conducă mașina și a apucat de volan, a tras în partea stângă cu mâna stângă...”,* cu declarațiile părții vătămate Bîrliba M. care la fel a menționat: *”...Codreanu i-a cerut lui Postolachi R. să conducă automobilul, el a refuzat, însă pe neașteptate Codreanu s-a aplecat către volanul automobilului, a văzut mâna ei, mașina în acel moment a început a derapa...”*.

Analizând declarațiile lui Postolachi R. și declarațiile lui Bîrliba M. în coroborare cu procesul-verbal de confruntare unde Codreanu E. a refuzat de a participa la confruntări cu Postolachi R. și Dolința V. instanța de apel le-a considerat unele pertinente, concludente și utile în confirmarea vinovăției lui Codreanu E. în intervenția făcută asupra direcției de deplasare a automobilului care resping în totalitate poziția lui Codreanu E.

Instanța de apel, nu a putut susține soluția primei instanțe privind încasarea daunei morale în mărime de 25 000 lei în beneficiul părții vătămate Bîrliba M. și a considerat necesar de a casa sentința în această latură cu emiterea unei hotărâri noi, cu încasarea daunei morale în mărime de 50 000 lei, la fel instanța de apel a considerat necesar de a încasa prejudiciul material pentru tratamentul medicamentos ce constituie suma de 1025, 32 lei, pentru partea vătămată Bîrliba M.

În ce privește cuantumul despăgubirilor cu caracter moral, la stabilirea lui instanța de apel a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei vătămate, precum și a celor fizice, fiind nevoită să înfrunte dureri ca

rezultat al vătămarilor primite. La fel, s-a ținut cont și de gradul de vinovăție al inculpatului și comportamentul manifestat de el ulterior faptelor comise. Nu în ultimul rând, instanța de apel a ținut cont și de măsura în care această compensație poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Reieșind din conținutul acestor norme, instanța de apel a ajuns la concluzia, că anume suma de 50 000 lei poate aduce o satisfacție echitabilă lui Bîrliba m. și este una echitabilă circumstanțelor în raport cu comportamentul inculpatului cât și a părții vătămate.

Instanța de apel a putut susține soluția primei instanțe privind încasarea sumei de 25 000 lei drept compensare a daunei morale părții vătămate Bîrliba M., ori această sumă este una prea mică în raport cu cele suportate de partea vătămată în urma leziunilor primite.

La fel, instanța de apel a considerat necesar de a admite solicitarea părții vătămate Bîrliba M. care a înaintat cerere privind majorarea cunatumului pretențiilor civile și anume de a încasa suma de 1 025, 32 lei cheltuieli de tratament medicamentos procurate și administrate suplimentar la prescripția medicului, conform bonului de plată prezentat /f.d. 114, vol. II/.

În viziunea instanței de apel, urmează a fi păstrată fără modificări și soluția instanței de fond privind încasarea daunei materiale și morale în folosul lui Potolache R., deoarece acesta la fel a fost implicat în incidentul provocat de Codreanu E., a suportat un stres și suferințe psihice care urmează a fi compensate prin încasarea unei sume bănești cum a decis prima instanță. Este întemeiată și motivată la fel și soluția instanței de fond privind determinarea daunei materiale, care a stabilit această sumă anume reieșind din raportul de constatare tehnico-științific nr.1178 din 21.07.2015 conform căruia prejudiciul material cauzat în urma deteriorării automobilului de model Opel Vectra cu n/î XXXXX constituie 121 695 lei /f.d.6-10, vol.2/, cheltuieli pentru întocmirea raportului în mărime de 1004 lei /f.d.19, vol.2/ și legate de asistență juridică de 2000 lei /f.d.22 vol.2/.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare, instanța de apel a menționat că, din conținutul apelului depus de procuror, cât și poziția acestuia din cadrul instanței de fond, acesta indică ca temei legal de încasare a cheltuielilor de judecată norma procesual penală de la art. 227 - 229 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond corect nu a încasat de la Codreanu E. în beneficiul statului cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 557 lei.

Ținând cont de faptul, că expertiza a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării vătămarilor corporale, ce la rândul său au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, instanța de apel a considerat întemeiată soluția judiciară cu privire la neîncasarea cheltuielilor pentru efectuarea ei, or, art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căroră, părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept să înainteze cerere despre efectuarea expertizei pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor vor putea fi utilizate

în apărarea intereselor lor, precum și dispozițiile Legii nominalizate mai sus ce se referă la efectuarea expertizei la cererea părților și pe cont propriu, sunt inaplicabile cazului dat, referindu-se la alte împrejurări, decât cele reținute la caz.

6. Hotărârile adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpată, care solicită casarea acestora, cu achitarea sa de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului invocă că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, menționând repetat aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de apel.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanța de apel, care le-a examinat detaliat și munițios, apreciind toate probele din dosar, conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat asupra lor.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către inculpată se solicită casarea hotărârilor adoptate în cauză, cu achitarea inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, totodată indicând că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, astfel invocă ca temei de drept pct. 6), 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Totodată, din textul recursului declarat de către inculpată, acesta solicită

achitarea, astfel semnaleză de asemenea temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurente, în sensul că nu a săvârșit infracțiunea imputată, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

În esență, recurentul critică hotărârea adoptată de instanța de apel din motiv că aceasta nu a evaluat corespunzător probele cercetate, astfel în opinia inculpatei ele demonstrează nevinovăția acesteia de cele incriminate.

Prin urmare, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide, că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel a prezentat situația de fapt imputată inculpatei în urma propriei cercetări și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în prezenta speță.

În această ordine de idei, se reține că instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine în filele 81-101 v. III, din cuprinsul hotărârii atacate soluția de vinovăție a inculpatei și calificarea acțiunilor acesteia.

Dintr-un alt punct de vedere, se reține de către Colegiul penal cu titlu de premisă că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând posibilitatea părților din proces și opiniei publice să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de control judiciar, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Astfel, din conținutul hotărârii recurate reiese, că instanța de apel a constatat existența faptelor și a prezentat împrejurările de loc, de timp, de mod, de mijloace, scopul în care a fost săvârșită fapta, a făcut o evaluare a probelor din care rezultă vinovăția inculpatei, cercetând inclusiv apărările formulate cu privire la nevinovăția sa.

În continuare, instanța de recurs în aceeași ordine de idei specifică că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat soluția, precum și elementele de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de recunoaștere a vinovăției și condamnare a inculpatei Codreanu E. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel prin pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Codreanu E. a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii imputate, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate, a martorilor și din

probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 93-101, v. III).

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

La acest aspect, instanța de recurs mai menționează că decizia instanței de apel, cuprinde răspunsuri, cu referire la argumentul inculpatei precum că, instanța nu a stabilit probe ce ar denota intenția inculpatei în vederea cauzării unui accident rutier cu urmările constate în speță, în contextul dat fiind corect menționat de către instanța de apel că, inculpata Codreanu E. a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor comise, deoarece din declarațiile inculpatei, precum și din declarațiile martorilor și a părții vătămate s-a stabilit cu certitudine deplasarea automobilului pe traseu, la fel s-a stabilit starea automobilului care se afla după manevra de depășire a altui automobil, conștientizând viteza de deplasare a automobilului și situația de risc în care se aflau, implicându-se cu intenție directă și în mod conștient în acțiunile șoferului Postolache R., cu mâna sa proprie a schimbat direcția de deplasare a automobilului, ca rezultat al acestor acțiuni comise cu intenție directă automobilul a derapat de pe traseu și în rezultat Bîrliba M. a primit leziuni corporale grave. Astfel, Codreanu E. nu a acționat cu o intenție directă asupra integrității corporale a lui Bîrliba M., însă consideră dovedită intenția indirectă a acțiunilor comise de ea, deoarece în speță inculpata Codreanu E. aflându-se în automobilul care se deplasa cu viteză pe traseu, a apucat cu mâna sa volanul automobilului și l-a cotit spre ea în partea dreaptă.

Din probele acumulate, instanța de apel corect a considerat dovedită intenția indirectă a acțiunilor comise de Codreanu E., aceasta fiind supusă răspunderii penale anume pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece din declarațiile lui Postolachi R., se atestă că: *...Codreanu i-a spus să conducă mașina și a apucat de volan și a tras în partea stângă cu mâna stângă...*, din care considerent just s-a stabilit faptul că, Codreanu E. a acționat în mod intenționat și a intervenit în conducerea mijlocului de transport anume pentru a-și atinge scopul dorit de a conduce acest mijloc și urma să prevadă despre urmările care pot apărea în situația implicării ei în direcția de deplasare a automobilului care finaliza manevra de depășire.

Asupra celor menționate, Colegiul penal conchide că instanța de apel just a statuat că, probele menționate, indică asupra vinovăției nemijlocite a lui Codreanu E. anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, caracterizată prin *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață*, fiind confirmată latura subiectivă a infracțiunii în cauză, care în speța dată se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție indirectă, or inculpata Codreanu E. aflându-se ca pasager în automobilul de model „Opel - Vectra” cu n/î XXXXX, condus de Postolache R., în momentul deplasării a apucat cu mâna sa

volanul automobilului și l-a cotit spre ea în partea dreaptă, în urma cărui fapt conducătorul automobilului Postolache R. a cotit volanul în sens opus cu scopul evitării accidentării mijlocului de transport, însă a pierdut controlul automobilului și nu s-a isprăvit cu conducerea lui, a ieșit de pe partea carosabilă a traseului și s-a tamponat pe partea stângă într-un copac. În rezultatul producerii accidentului rutier, pasagerul Bîrliba M. a primit vătămări corporale grave, periculoase pentru viață în timpul primirii lor.

De asemenea, instanța de apel just s-a expus și asupra argumentelor inculpatei prin care respinge implicarea ei în acțiunile de conducere a automobilului de către Postolachi R., indicând că aceste declarații vin în contradicție cu declarațiile date de Postolachi R., care a menționat că *...Codreanu i-a spus să conducă mașina și a apucat de volan, a tras în partea stângă cu mâna stângă...*, cu declarațiile părții vătămate Bîrliba M. care, la fel a menționat: *"...Codreanu i-a cerut lui Rodion să conducă automobilul, el a refuzat, însă pe neașteptate Codreanu s-a aplecat către volanul automobilului, a văzut mâna ei, mașina în acel moment a început a derapa..."*. Analizând declarațiile lui Postolachi R. și declarațiile lui Bîrliba M. în coroborare cu procesul-verbal de confruntare unde Codreanu E. a refuzat de a participa la confruntări cu Postolachi R. și Dolința V., instanța de apel just le-a considerat unele pertinente, concludente și utile în confirmarea vinovăției lui Codreanu E. în intervenția făcută asupra direcției de deplasare a automobilului, care resping în totalitate poziția lui Codreanu E.

Referitor la alegațiile recurente, precum că în cauză lipsește latura obiectivă a infracțiunii, astfel lipsește legătură de cauzalitate dintre presupusa acțiunea a inculpatei și urmările prejudiciabile ce au survenit la pasagerul Bîrliba M., deoarece aceste urmări prejudiciabile au survenit în urma acțiunilor lui Postolachi R., instanța de recurs le respinge ca neîntemeiate. Astfel, Colegiul menționează că în prezenta speță, fapta prejudiciabilă constă în acțiunea inculpatei Codreanu E., care aflându-se ca pasager în automobilul de model „Opel - Vectra” cu n/î XXXXX, condus de Postolache R., în momentul deplasării a apucat cu mâna sa volanul automobilului și l-a cotit spre ea în partea dreaptă, în urma cărui fapt conducătorul automobilului Postolache R. a cotit volanul în sens opus cu scopul evitării accidentării mijlocului de transport, însă a pierdut controlul automobilului și nu s-a isprăvit cu conducerea lui, a ieșit de pe partea carosabilă a traseului și s-a tamponat pe partea stângă într-un copac. Urmările prejudiciabile fiind vătămările corporale grave, cauzate pasagerului Bîrliba M., iar legătura de cauzalitate s-a manifestata prin faptul că, acestea au fost cauzate anume în urma acțiunii inculpatei prin care a apucat volanul automobilului și l-a cotit spre ea în partea dreaptă.

Nu sunt fondate nici criticile invocate în recurs, referitor la faptul că consideră neîntemeiate acțiunile civile, deoarece conform schiței accidentului rutier (f.d.43) din 17.11.2013, procesului-verbal despre examinarea stării tehnice și de examinare a transportului (f.d.89-90), în care se indică defecțiunile tehnice care nu pot fi apreciate clar și obiectiv la suma de 121695 lei, raportul de constatare tehnico-științific nr. 1178 din 21.07.2015 întocmit expertul Bejenaru Victor, care indică mulțimi adăugătoare de deteriorări a automobilului de model Opel Vectra, totodată acesta fiind întocmit în lipsa inculpatei.

La aceste aspecte, Colegiul penal reține că atât inculpata, cât și avocatul acesteia nu au contestat actele menționate la etapele respective ale procesului penal, totodată la f.d. 20-21 este anexată telegrama și avizul de recepție, prin care se atestă că, inculpata Codreanu E. a fost invitată pentru participare la examinarea automobilului Opel Vectra cu n/î XXXXX, însă conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 1178 din 21.07.2015, se atestă că aceasta nu s-a prezentat.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel just a indicat că urmează a fi păstrată fără modificări soluția instanței de fond privind încasarea daunei materiale și morale în folosul lui Potolache R., deoarece acesta la fel a fost implicat în incidentul provocat de Codreanu E., a suportat un stres și suferințe psihice care urmează a fi compensate prin încasarea unei sume bănești. Este întemeiată și motivată la fel și soluția instanței de fond privind determinarea daunei materiale, care a stabilit această sumă anume reieșind din raportul de constatare tehnico-științifice nr.1178 din 21.07.2015, conform căruia prejudiciul material cauzat în urma deteriorării automobilului de model Opel Vectra cu n/î XXXXXconstituie 121 695 lei /f.d.6-10, vol.2/, cheltuieli pentru întocmirea raportului în mărime de 1004 lei /f.d.19, vol.2/ și legate de asistență juridică de 2000 lei /f.d.22 vol.2/.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide, că considerentele menționate raliază celor constatate de instanța de apel privitor la situația de fapt și de drept reținută în cauză și privitor la stabilirea vinovăției inculpatei, pe baza unei juste evaluări a probelor administrate în cauză, dând faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, totodată just fiind admise și acțiunile civile în prezenta speță, în cuantumul stabilit.

În concluzie, instanța de recurs consideră hotărârea instanței de apel ca legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante prevăzute de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de către inculpată este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpată, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2019, în cauza penală privind-o pe **Codreanu Elena Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 27 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie